

*Alattam, fölöttem, köröttem
az élő, lebegő, remegő anyag,
a végtelenül gyors sugárzás, —
csak én élek lassan, elkésve,
ma tudom csak meg, amit
tegnapelőtt tudott a Kedves...*

*Ó, Ti szelid és bölcs férfiak,
kiknek szavára hallgat az atom,
Ti segítetek most,
parancsoljatok a fénynél gyorsabban
száguldó anyagnak, a sugaraknak,
hogy ne csak a színt s a hangot
végyék gyors szárnyaikra,
de a szívnek dobogását is,
hadd érezzem én is most, amit
most érez a Kedves.*

FINÁLY OLGA VERSEI

Nyári éj

*Hallgat a kert. Csak a fák susogó, mély árnykara nő meg,
Lábad alatt fut a gyep, mint hűs, suhogó, puha szőnyeg,
Fűzek csendje alól
Békák kórusa szól.*

*Messze Kelet peremén halaványan kél fel a vén Hold,
Várja a csillaggal kirakott sokezerszemű égbolt,
Lombok sátraínál
Fénye a fákra szítál.*

*Fürdik a fényben a tó, a fehér fűzfák, meg a pázsit,
Csöpp Jánosbogarak hátán csodalámpa parázslék,
Szárnyak halk nesze kél,
Surran a vak denevér.*

*Álmukat őrzik a fák, erdők, fészkekben a drága
Kismadarak, meg a kert s a mezők valamennyi virága,
S mindre a végtelenül
Boldog béke terül.*

Nocturno

*Csillag hűnyja szemét,
teste a mélybe zuhan —
lombok lágy nesze lép
lomhán, halkszavúan —
álmomban tefeléd
ivelt minden utam.*

*Zsong a sötét, tópart,
szél fut a füzesen át —
csöppnyi, szorongó zajt
kelt a tücsökszerenád —
kertem felsóhajt,
emlékezve terád.*

Még ma tiéd

Még ma tiéd, ha nevet, s a tiéd, ha a könnye kicsordul.

Még ma csak egy szavadért bdrhova menne veled.

Édes öröm neki még, ha te jössz és hallja a hangod,

Boldogság, ragyogás minden perce veled.

Még ma a térdeden ül, csókodra a csókja a válasz,

Két kicsi karjával forrón, lágyan ölel.

Még ma mesélhetnél neki, hidd el, szomjasan inná

Ajkadról a mesék sok furu fordulatát.

Még ma mesélne neked pajtásokról s a csatákról,

Mint verekedtek imént, s hogy ki futott, ki a hős.

Ámde feleslegesek pajtások, s mind, ami játék,

Hogyha te menni akarsz, inkább menne veled.

Még ma a mindene vagy. Tudsz mindent és a hatalmad

Korlátlan hatalom, férfierőd az erő.

Még ma tiéd. De talán holnap, mire újra felébred,

Szórakozottabb lesz, szép szeme másra figyel.

Más színeket, mélyebb értelmet kapnak a dolgok,

Nőnek a pajtások, hívogatóbb a szavuk.

Nőnek a fák, a mezők tágas térsége kibomlik,

Nyílik a tarka virág, tágul, nő a világ.

Vígmosolyú lányok jönnek, suttogva beszélnek,

Szoknyájuk szélét meglöbbsenti a szél.

Hívnád kisfiadat, menjünk sétálni mi ketten,

S ő vonakodva felel: Dolgom van ma, apám.

Még ma a mindene vagy. S bármennyire sürget a dolgod,

Válts vele néhány szót. Légy a barátja. Vezesd.

TUNYOGI GÁBOR VERSEI:

Apróhirdetés

Nehéz nekem a fejem,
Ki cseréli el velem?
Könnyű fejet szeretnék,
Érte meg is fizetnék!

Könnyű fejet, üreset,
Kongót-bongót keresek,
Kerek legyen, mint a tők,
S nyakkendő és haj között

Nézzen is ki valahogy...
Ilyen fejet akarok!
Aki tehát cserélne,
Ajánlatát levélbe!